

NTFR 2010/2757 Geen grond voor naheffing nu omzetbelasting was betaald

Hoge Raad 26 november 2010, nr.09/03340

Belastingjaar/tijdvak	2006	☒ Brondocument ☒ Aanverwante literatuur
Wetsartikelen	AWR-art. 20 Wet BRV -art. 17	
Auteur	mr. I.R.J. Thijssen	
BNB	2011/55	
LJN	BN7172	
ECLI	ECLI:NL:PHR:2010:BN7172 ECLI:NL:HR:2010:BN7172	

Samenvatting

Belanghebbende heeft tijdig een verbeterde aangifte gedaan van de omzetbelasting over het jaar 2006 van € 15.821. Belanghebbende heeft dit bedrag overgemaakt aan de ontvanger. Het bedrag is op 30 maart 2007 door de ontvanger ontvangen. De ontvanger heeft op 5 april 2007 echter opdracht gegeven het bedrag van € 15.821 terug te storten op de rekening van belanghebbende. Het bedrag is op 13 april 2007 door belanghebbende ontvangen. Vervolgens heeft de inspecteur met dagtekening 25 april 2007 aan belanghebbende een naheffingsaanslag opgelegd. Volgens Hof Amsterdam (NTFR 2009/1714) en de Hoge Raad ten onrechte. Nu belanghebbende de omzetbelasting heeft betaald, is er voor naheffing geen grond. Dat de ontvanger het bedrag heeft terugbetaald, is geen rechtvaardiging voor het opleggen van de naheffingsaanslag.

Feiten

3.1. Belanghebbende heeft na aanvankelijk aangifte te hebben gedaan van een aan haar terug te geven bedrag van € 3.295 aan omzetbelasting nog binnen de haar (kennelijk door verleend uitstel) voor het doen van aangifte gegeven termijn bij verbeterde aangifte bij de Inspecteur melding gemaakt van een over het jaar 2006 verschuldigd bedrag van € 15.821. Belanghebbende heeft dit bedrag overgemaakt naar de rekening van de Ontvanger. Het is op 30 maart 2007 door de Ontvanger ontvangen. De Ontvanger heeft op 5 april 2007 opdracht gegeven dit bedrag terug te storten op de bankrekening van belanghebbende. Het bedrag is op 13 april 2007 door belanghebbende ontvangen. Op 25 april 2007 is aan haar een naheffingsaanslag omzetbelasting opgelegd van € 19.116, bestaande uit voormelde bedragen van € 15.821 en € 3.295.

Geschil

3.2. Voor het Hof was in geschil of de naheffingsaanslag voor wat betreft het bedrag van € 15.821 terecht is opgelegd. Het Hof heeft aan de vaststaande feiten de gevolgtrekking verbonden dat de abusievelijk en buiten de wil van belanghebbende om verrichte terugbetaling van het bedrag van € 15.821 niet kan bewerkstelligen dat zij in de zin van artikel 20, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen de verschuldigde belasting niet heeft betaald. De naheffingsaanslag is wat het bedrag van € 15.821 betreft dan ook ten onrechte opgelegd, aldus het Hof.

Rechtsoverwegingen

3.3. Het middel, dat zich tegen dit oordeel richt, faalt. Uit hetgeen hiervoor in 3.1 is vermeld, volgt dat belanghebbende – door de bijschrijving op 30 maart 2007 van het bedrag van € 15.821 op de rekening van de Ontvanger – de omzetbelasting die zij over het jaar 2006 had te voldoen, heeft betaald. Voor naheffing van dit bedrag bestond dus geen grond. Het Hof heeft voorts met juistheid en voldoende gemotiveerd geoordeeld dat in de gegeven omstandigheden in de terugbetaling door de Ontvanger geen rechtvaardiging voor de oplegging van de naheffingsaanslag kan worden gevonden (vergelijk HR 13 augustus 2010, nr. 09/00018, LJN: BN3840, 09/00019, LJN: BN3847, en 09/00020, LJN: BN3849 (NTFR 2010/2011, NTFR 2010/2012, NTFR 2010/ 2013, red.)).
(Volgt ongegrondverklaring.)

Commentaar

Na de recente arresten van 26 november 2010 (NTFR 2010/2011, NTFR 2010/2012, NTFR 2010/ 2013) is het onderhavige arrest weinig verassend te noemen. Wanneer een belastingplichtige de door hem verschuldigde omzetbelasting op aangifte heeft betaald en dit bedrag abusievelijk door de ontvanger weer wordt teruggestort op de rekening van belanghebbende, dan kan dat bedrag niet meer op grond van art. 20 AWR worden nageheven omdat de verschuldigde belasting niet zou zijn betaald. Men kan immers niet zeggen dat iemand niet heeft betaald, als hij wél heeft betaald. De enige weg voor de ontvanger om het teruggestorte bedrag bij belanghebbende terug te halen is door het instellen van een vordering wegens onverschuldigde betaling bij de civiele rechter.

[1] Mr. I.R.J. Thijssen is verbonden aan Jaeger Advocaten-belastingkundigen.

Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.